

zbioru odmiany chronionej, nie przestrzegając ograniczeń uzgodnionych w umowie licencyjnej zawartej z posiadaczem prawa do ochrony

Sentencja

- 1) Artykuł 94 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 873/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r., w związku z art. 11 ust. 1, art. 13 ust. 1–3, art. 16, 27 i 104 tego rozporządzenia, w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, należy interpretować w ten sposób, że posiadacz lub licencjodawca może wnieść powództwo o naruszenie przeciwko osobie trzeciej, która otrzymała materiał za pośrednictwem innego licencjodawcy, który naruszył warunki lub ograniczenia wymienione w umowie licencyjnej zawartej uprzednio przez tego licencjodawcę z posiadaczem, pod warunkiem że rozpatrywane warunki lub ograniczenia dotyczą bezpośrednio zasadniczych elementów rozważanej ochrony odmian roślin, co powinno zostać zbadane przez sąd krajowy.
- 2) W odniesieniu do oceny naruszenia nie ma znaczenia, czy osoba trzecia, która podjęła działania dotyczące sprzedanego lub zbytego materiału, była powiadomiona lub powinna była być powiadomiona o warunkach lub ograniczeniach nałożonych w umowie licencyjnej.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Nürnberg — Niemcy) — Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, działająca w charakterze następczyni prawnej José Bernala Fernández przeciwko Familienkasse Nürnberg

(Sprawa C-225/10) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 77 i 78 — Osoby uprawnione do emerytur lub rent należnych na podstawie ustawodawstw kilku państw członkowskich — Niepełnosprawne dzieci — Świadczenia rodzinne na dzieci pozostające na utrzymaniu — Prawo do świadczeń w byłym państwie członkowskim miejsca zatrudnienia — Istnienie prawa do świadczeń w państwie członkowskim miejsca zamieszkania — Brak złożenia wniosku — Wybór wypłaty świadczenia z tytułu niezdolności do pracy niedającego się pogodzić ze świadczeniami na dzieci pozostające na utrzymaniu — Pojęcie świadczenia na dzieci pozostające na utrzymaniu — Zachowanie praw nabytych w byłym państwie członkowskim miejsca zatrudnienia)

(2011/C 362/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Juan Perez Garcia, Jose Arias Neira, Fernando Barrera Castro, Dolores Verdun Espinosa, działająca w charakterze następczyni prawnej José Bernala Fernández

Strona pozwana: Familienkasse Nürnberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Nürnberg — Wykładnia art. 77 i 78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie; (Dz.U. L 149, s. 2) — Świadczenia na niepełnosprawne dzieci pozostające na utrzymaniu emerytów lub rencistów należne na podstawie ustawodawstw kilku państw członkowskich i świadczenia na rzecz sierot poddane ustawodawstwu kilku państw członkowskich — Prawo do dodatku wypłacanego przez państwo zatrudnienia, gdy świadczenia na dzieci są wyższe w państwie zamieszkania, ale nie da się ich pogodzić z nieskładkowym świadczeniem z tytułu niepełnosprawności, które wybrał zainteresowany.

Sentencja

- 1) Artykuł 77 ust. 2 lit. b) ppkt i) i art. 78 ust. 2 lit. b) ppkt i) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że osoby uprawnione do emerytury lub renty inwalidzkiej tudzież sieroty po zmarłym pracowniku podlegające ustawodawstwu kilku państw członkowskich, których prawa do emerytury lub renty, podobnie jak prawa sierot, mają jednak za podstawę wyłącznie ustawodawstwo byłego państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia, mają prawo domagać się od właściwych organów tego państwa całości zasiłków rodzinnych przewidzianych w tym ustawodawstwie na rzecz niepełnosprawnych dzieci, nawet jeżeli nie zwróciły się w państwie członkowskim miejsca zamieszkania o przyznanie porównywalnych zasiłków w wyższej kwocie przewidzianych w ustawodawstwie tego ostatniego państwa z tego powodu, że dokonały wyboru innego świadczenia dla osób niepełnosprawnych, którego nie da się pogodzić z tymi zasiłkami, w sytuacji gdy prawo do zasiłków rodzinnych w byłym państwie członkowskim miejsca zatrudnienia zostało nabyte wyłącznie w oparciu o ustawodawstwo tego państwa członkowskiego.
- 2) Odpowiedź na pytanie trzecie jest taka sama jak na dwa pierwsze pytania, jeżeli zainteresowani nie mogą na podstawie ustawodawstwa państwa członkowskiego miejsca zamieszkania zdecydować się na wypłatę zasiłków rodzinnych w tym państwie.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.